

uznaly podle žaloby s tím, že žalovaný je povinen plniti jen za současného vrácení splátek žalobkyní.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného, směřující jen proti výroku, uznávajícímu na jeho povinnost hraditi žalobkyni i náhradu za pokles ceny nábytku v mezičase.

Důvody :

Jde o to, zda kupitel, vraceje prodávateli věc koupenou na splátky, jest povinen odškodniti ho i za to, že cena koupené věci v mezičase poklesla. Podle druhého odstavce první věty § 2 zákona o splátkových obchodech ze dne 27. dubna 1896 čís. 70 ř. z. má kupitel prodávateli věc vrátiti a podle okolností případu ho odškodniti (schadlos zu halten). Jest proto uvážiti, zda v souzené věci byla žalující firmě nesplněním smlouvy se strany žalovaného způsobena škoda (srov. též § 921 obč. zák.). Jest zjištěno, že cena koupené věci (ložnice) poklesla proti ceně, již měla věc v době kupní smlouvy. Tímto poklesem prodejní ceny vzniká majetková újma pro žalobkyni vrácenou ložnici přejímající a jest proto žalovaný povinen nahraditi žalující firmě i rozdíl, oč poklesla v mezičase cena koupené věci obecným poklesem cen. Nezáleží na tom, že žalobkyně neprokázala, že mohla prodati ložnici jinému kupci v době, kdy ji prodala žalovanému, neboť vzhledem ke zjištěnému poklesu prodejní ceny ložnice nemohla by ji žalobkyně prodati za vyšší cenu, za niž ji tehdy prodala žalovanému, nýbrž jen za nynější nižší cenu. Nelze mluvit ani o bezdůvodném obohacení žalobkyně, ježto i po náhradě rozdílu, oč věc poklesla v mezičase na prodejní své ceně, dostane se žalobkyni jen stejné majetkové hodnoty, kterou měl nábytek (ložnice) v době uzavření kupní smlouvy.

Čís. 14586.

Nárok vyvozovaný z toho, že železniční zaměstnanec byl dán do trvalé výslužby neprávem, nepatří mezi nároky, o kterých podle § 70 vládn. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. a § 47 vládn. nař. čís. 96/30 Sb. z. a n. rozhodují napřed administrativní úřady.

Dání do trvalé výslužby z moci úřední je protiprávní a proto bezúčinné, není-li splněn skutkově podklad toho důvodu (§ 115 lit. a) až e) služ. pragm.), jehož při tom dráha proti svému zaměstnanci použila. Tělesná vada zaměstnancova nespadá pod lit. e) odst. 3 § 115 služ. pragm. (služební zájem), může však zakládati samostatný důvod podle lit. a) téhož paragrafu (neschopnost ke službě a nemoc překážející službě).

(Rozh. ze dne 3. října 1935, Rv III 760/33; důvody viz Úr. sb. čís. 2216.)

Čís. 14587.

Podle § 83 služ. ř. mohou si stěžovati železniční zaměstnanci v činné službě, nikoliv však zaměstnanci, kteří již nejsou v činné službě.